

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini
Nostri Iesv Christi Passione**

Piatti, Domizio

Coloniae Agrippinae, 1610

De Christi sanctitate. Cap.6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49474](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49474)

3. p. 4. 52.
art. 2.Christus in
caelis efficit
& cōseruat
lumen glo-
riæ.Tract. 19
26. in Ioan.
3. p. 4. 56.

Ioan. 5.

VII.

vim atque ordinem efficiendis ea vsus fu-
verum etiã (sicut plurimi cum D. Thoma
non improbabiler sentiunt) modò in
lis, lumen gloriæ, per quod Beatorum
mæ DEVM intuentur, eadem potentia
manitatis Christi efficitur & cōseruat.
Quin & alij cum S. August. & D. Thoma
volunt, vniuersalem omnium hominum
resurrectionem eadem potentia absolutam
esse, vt propterea rectissimè illi con-
uenire videatur, quod de semetipso ap-
Ioannem ait. *Sicut Pater suscitatur mortuos
uiuificat; sic & filius hominis quos vult viuificat.*
SEPTIMÒ & vltimo considera, Christi
propterea quod adeò potens esset, facili-
mè ex hostium manibus elabi potuisse, se-
tua causa maluisse ab eis comprehendì, vin-
ciri, iniurijs & verberibus onerari, & tan-
dem in crucem agi: vt tantò maiori obli-
gationis vinculo ei astrictus maneres, &
passionem illius tantò maiori in æstima-
one ac honore haberès.

DE CHRISTI SANCTITATE

CAPVT VI.

EA est nostrorum temporum condi-
tio, vt homines iustos & sanctos, non
modò non ceseamus ab omni pœna & per-
pessione exemptos esse, sed potius eos
qui iustitia & vitæ sanctimonia insignes
sunt, præ alijs durius affligamus, & acer-
buis

CONSIDERATIO I. 101

bis persequamur: quod profectò fieri ^{viri sancti}
 æquum non est: quia viri iusti & sancti ^{ab omni in-}
 propter amicitiam & familiaritatem DEI ^{iuria immu-}
 qua gaudent, à nemine vel minima mole- ^{nes esse de-}
 stia affici deberent, quemadmodum nemo ^{berent.}
 aliquem ex Principis vel Regis sui dome-
 sticis atque intimis familiaribus ledere aut
 iniuria aliqua afficere audet. Quod cum
 ita sit, non oscitanti nobis consideratione
 prætereundum est, qualis & quanta sit
 Christi Redemptoris nostri sanctitas, vt
 hinc quoque Passionis eius grauitas atque
 acerbitas cognoscatur.

PRIMò igitur considerandum nobis est,
 maximam fuisse Christi sanctitatem, quæ ^{I.}
 tam clara & manifesta est, vt ex plurimis ^{Quid sit esse}
 indicijs euidenter possit intelligi. Primum ^{sanctum.}
 namque si sanctus est, qui secundum præ-
 sentem iustitiam à DEO amore supernatu-
 rali, id est, ad communicationem bono-
 rum supernaturalium ordinato, diligitur:
 nemo illo sanctior, quia nemo à DEO ar-
 dentius amatur. Deinde si sanctus est, qui
 nulla neque mortalis, neque venialis pec- ^{Nemo san-}
 ccati labe maculatus est, nemo illo sanctior, ^{ctior Chri-}
 qui non modò nullum vnquam scelus ad- ^{sto.}
 misit, iuxta illud quod ipsemet, inimicos
 suos huius rei iudices constituens, apud
 Ioannem ait. *Quis ex vobis arguet me de pec-* ^{Ioan. 8.}
cato? nec admittere potuit. Postremò, si

sanctus est, qui omnes animæ suæ potestias rectè constitutas, dispositas, & ordinatas habet ad vltimum finem suum videlicet DEVM, nemo illi in sanctimonia & virtute perfectione æquiparandus est, quia nemo eas illo habuit ordinatiores.

II.

Christus fuit sanctus ab instanti conceptione in utero matris suæ.
Rom. 2. sup. missus est.
Ioh. 10.

SECUNDO expende tecum, eximiam huiusmodi Christi sanctitatem, iam inde ab instanti conceptionis eius exordium sumpsisse, & propterea Angelus ad Beatiss. virginem MARIAM vti S. Bernardus notat, rectè dixerit, filium ex ea nasciturum sanctum appellandum esse. *Quod ex te nascetur sanctus vocabitur filius Dei.* Et ipsemet de se apud Ioannem affirmet, quod à Patre sanctificatus & in mundum missus fuerit: *Què Pater sanctificauit, & misit in mundum: nullam inter sanctificationem & missionem facit differentiam, eò quod eodem tempore perfecta fuissent.*

Ioh. 10.

III.

In Christo fuit vera plenitudo gratiæ.
Ioh. 1.

TERTIO reuolue tecum: Christi sanctitatem non fuisse similem aliorum sanctorum sanctimoniam, sed longè maiorem & excellentiorem: quoniam in eo solo fuit vera plenitudo gratiæ, vti S. Paulus ait: *In eo completam omnem plenitudinem habitare, ut sit ipse in omnibus primatum tenens.* Quod etiam S. Ioannes Euangelist. his verbis confirmat. *Vidimus gloriam eius, gloriam quasi unigeniti à Patre plenum gratia & veritate.* Alij sancti recipiunt

Ioh. 1.

epiunt gratiam ad mensuram, ac proinde certo quodam modo & mensura grati sunt: at non ita Christus, qui de semetipso apud Ioannem loquens, ait: *Non enim ad mensuram dat Deus Spiritum.* Quibus verbis innuit: alijs quidē Sanctis spiritum à Deo certa mensura donari: sibi verò, qui filius esset, dari sine mensura: ideoq; sanctitatem suam infinitè maiorem esse omnium sanctorum sanctimonia.

In Christo fuit gratia sine mensura.

Ioan. 3o

QUARTO considera, sanctitatē hanc in Christo esse proprietatem quandam ei cō-naturalē in vnione hypostatica: ex quo sequitur eam quodammodo naturalem esse Christo, vti S. August. affirmat: in quo etiā sanctimonia eius aliorum sanctorū sanctimonia superat, qui eā non habent tanquam sibi propriā, sed velut aduentitiā, & multis laboribus atque sudoribus acquiratam, nec minoribus molestijs conseruatā. Hinc est quod S. Cyril. inter Christi & aliorum sanctorum sanctimoniā eandem assignat differentiam, dicens: *Christus habuit hæc charismata Spiritus sancti, non ad modum aliorū hominū aduentitia, sed vt sua & propria.*

IV. Sanctitas est Christo connaturalis.

Ench. 6. 40.

In c. 11. Esal.

QUINTO, expendetecū, talem & tantam fuisse hanc Christi sanctitatem, vt omnes sancti qui fuerunt ante & post aduentum eius, ab illo suam acceperint sanctimoniā, & per illum sancti & perfecti fuerint:

V. Sancti omnes à Christo suā acceperunt sanctitatē.

Ser. 2. cont.
Arian.

1. Ioan. 2.

Ioan. 1.

quemadmodum rectè docet S. Athanasius
dicens: *Ex eo quod Christus ut homo, carnem
et vitam Spiritus sancti accepit: factum est ut
illam, ex plenitudine demanantem, accepit
mus.* Et apertius S. Ioannes, cum ait. *Sed ut
unctionem, id est sanctitatem, habetis à sancto
id est à Christo, qui per antonomasiam
Sanctus Sanctorum appellatur.* Quapropter
si sanctus esse, & de plenitudine eius accipi-
cupis: opus est, ut ei te adiungas.

Cum ergo tanta fuerit Christi sanctitas
hinc animaduerte, quàm acerba & graui
fuerit ipsius perpeſſio: eò quod, cum omnia
potius bonum mereretur propter suam in-
signem sanctimoniam, tot eum mala, tum
potissimum causa, occupauerint.

INTVERE præterea quanta fuerit ho-
minum ingratitude, qui cum à Christo
tam eximia meritorum & gratiarum aug-
menta perciperent, pro honore quo eum
afficere debuerant, contumelias, pro blan-
ditijs, irrisiones, pro voluptatibus, tormen-
ta ei rependerunt, ac denique illum à quo
æternam vitam acceperant, iuxta illud Chris-
ti apud Ioannem dicentis: *Ego veni ut
vitam habeant, & abundantius habe-
ant: morte ignominiosissi-
ma sustulerunt.*

Ioan. 10.